

haves, og den vil da ikke let faae Konfurrense, men man staar fuldstændig frit til den, naar man en Gang vil til at afløse hele den Indretning og bringe lokale Brevpostforsendelser ind under den almindelige Regel om Postvæsenets Eneret. Det er blot det, jeg tilsigter. Jeg har Intet imod, at de gaa over til Postvæsenets Eneret, men jeg har overordentlig meget imod, at de gaa over til et Aktieselskabs Eneret.

Berg: Jeg vil begynde med at udtale en Tak til det ærede Udvalg, fordi det har lovet os, inden 3die Behandling foregaar, altsaa i sine Indstillinger til 3die Behandling at samle samtlige de nugældende Bestemmelser, altsaa Hovedloven af 1871, den tilsvarende Møntlov af 1875 og de Vndringer, der ønskes, i et Lovforslag som en Hovedændring. Jeg haaber, at jeg opfattede den ærede Ordfører rigtig i forrige Møde, at han yttrede, at hvis dette ikke blev gjort, kunde han ikke anbefale Sagen videre, Fremme (Ordføreren [Bajer]: Det har jeg ikke sagt), Saa beklager jeg, at han ikke har sagt det; altsaa skulde det Vøste, som her staar i Betænkningen, ikke være alvorligt ment (Ordføreren [Bajer]: Jo). Ja, jeg vil da sige, at jeg ikke kan give Forslaget min Stemme i den Form, det nu foreligger eller vil komme til at foreligge, medmindre Udvalget opfylder sit Vøste. Det vilde efter min Mening være en aldeles utilbørlig formløs Lovgivning dersom man gik ind paa en saadan Fremgangsmaade. Vi have een Hovedlov — om Stempelafgift, men tykke Bind til Forklaring af Stempelloben. Laver man nu Postloven af 1871 med et saadant Skaberak, som dette Lovforslag vil blive, som Tillæg, ville vi nødvendigvis komme til at have en trykt Veiledning over det Altsammen for at forstaa det Hele, og det med Hensyn til et Lovforslag, som det er hver Mand's Sag at benytte, som Folk, der have en Smule Forretning — og det have Alle i i vort Forretningslivs travle Tidrum — skal bruge; saadan en Lov skal man gaa og lede efter! Meningen vil naturligvis blive, at man holder sig til en Veiledning. Er det forsvaret? Er det — jeg havde nær sagt sømmeligt for Lovgivningsmagten? Jeg tror, vi blive nødt til at tage mere Hensyn til Formen for vore Produkter, naar vi skulle til rigtigt at levere Arbejdet fra os, end vi hidtil have gjort. Der er med Rette tidt klaget af Befolkningen over den Maade, hvorpaa Lovgivningsmagten besørger sine Forretninger i den Henseende, at man i Stedet for, naar man tager en Sag op, at tage den op til samlet ordentlig Overveelse og Gjennemførelse, saa sliker paa det, saa med en Paragraf, saa med en anden,

det Hele udstyfkes, saa at Ingen veed, hvad der er gjældende Ret paa det Omraade, og Enhver bliver nødt til at gaa med en Prokurator i hver Lomme for overhovedet at komme frem i Verden. Det vil tilfjdst blive ligesaa galt, som det var i Sønderjylland i den tykke Tid, da man helt op til Kongeaen skulde have Reissprog paa Tyft, saa at man ikke kunde møde i Retten uden altid at have Veiledning af en tyttalende Prokurator til Forstaaelse af saadanne Spørgsmaal. — Altsaa, hvis Vøstet holdes, vil jeg sige Udvalget Tak derfor. Hvis det ikke er Agt at sætte det som principalt, at det skal holdes, vil jeg hellere, at man ikke havde givet os de Forhaadninger, som staar i Betænkningen. Jeg hørte Ministeren udtale sig for, at han ikke er imod at se et saadant Arbejde udført, og det kan jeg godt forstaa, at han maa have en Følelse af. Jeg vil henvise ham til Vndringsforslaget Nr. 24, stillet af Ministeren, og Nr. 25 stillet af Udvalget. Nr. 24, stillet af Ministeren, vil blive en ny Paragraf i Lovforslaget, som vil lyde saaledes — det er blot Indledningen, et Par Linier — : „Lov af 7de Jannar 1871 § 13, Linie 13 og 14, gives følgende Affattelse.“ Det bliver altsaa en Paragraf i den nye Lov, at Linie 13 og 14 i den gamle Lov „gives følgende Affattelse.“ Jeg mindes ikke, at jeg har set en Paragraf af lignende Form nogeninde; thi vel kunne vi tælle os til denne 13de og 14de Linie i Postloven i det store Format, og saa passer det rimeligvis, men alle de, der nu have den saakaldte Kleins Lovsamling eller Schous Forordninger, ville ikke kunne finde det, thi der er det ikke det samme Linietal. Og hvad vil det blive i en ny Lovsamling i mindre Stil, maaste med Betiit? Saa læser man op Linie 13 og 14; hvad er det? Saa staar man der. Det er fuldstændig i det Blaa. Men det er en Paragraf, der meddeler om disse to Linier. Udvalget følger saa efter med et yderligere Vndringsforslag; hvad det mener med det, veed jeg ikke, thi der staar ikke, at det skal tilføies Ministerens nye Paragraf; der staar heller ikke, at det skal være en helt ny Paragraf; det staar rent i det Blaa, Nr. 25. (I den rigsmiisteren [Singerlev]: Met.) Det skulde jeg dog mene, jeg har stillet Vndringsforslag for (I den rigsmiisteren: Enhver har Lov til at have sin Mening.) Der staar: „Af Udvalget: I ovennævnte Lovs § 13 affattes næstfjdste Stykke saaledes.“ Om det er en ny Paragraf eller et Tillæg til den foregaaende, staar der ikke et Ord om. Hvor det skal hen, veed jeg ikke, men det skal sættes ind i et Lovforslag, som brækker Paragrafer, Linier og